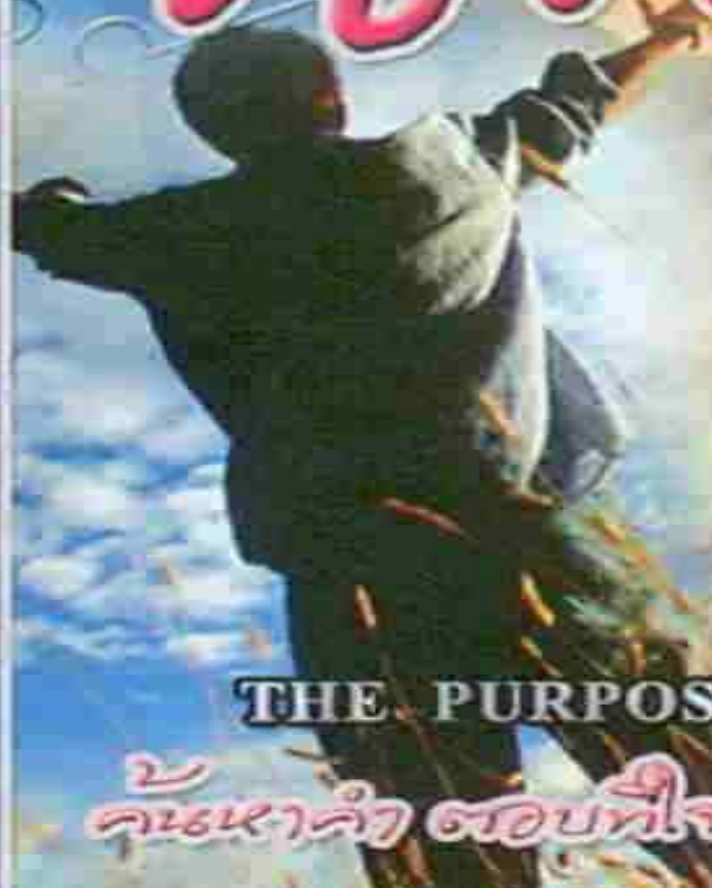

THE PURPOSE OF LIFE

คุณทราบไหมว่าคุณอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร?
หลายพันปีมาแล้ว
ที่มนุษยชาติพยายามที่จะ
แสวงหาคำตอบที่เกี่ยวกับคำถามที่ว่า
มนุษย์เราอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร?

เป้าหมาย ที่แท้จริง ของชีวิต

THE PURPOSE OF LIFE

ค้นหาคำตอบที่ใจของคุณแสวงหา

เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต

เคยมีคนถามว่า... มนุษย์เรานั้น “อยู่เพื่อกิน” หรือ “กินเพื่ออยู่” คำตอบของคำถามนี้คืออะไร?... ถ้ามนุษย์เราอยู่เพื่อกิน มนุษย์เราจะแตกต่างอะไรจากสัตว์กันเล่า! ถ้าเราลองสังเกตดูชีวิตของหมู เราก็จะเห็นว่าเมื่อมันตื่นมามันก็นอน กินแล้วก็นอน นอนแล้วก็ตื่นขึ้นมา กิน ชีวิตของมันก็มีอยู่แค่นี้เอง ดังนั้นเราจึงสามารถชี้ชัดได้ว่า มนุษย์เรานั้นไม่ใช่อยู่เพื่อกิน แต่กินเพื่ออยู่ และที่สำคัญก็คือต้องอยู่อย่างมีเป้าหมาย เมื่อพูดถึงเป้าหมายเราก็อาจคิดถึงว่า ใช่! ฉันมีเป้าหมายในชีวิตหลายอย่างและฉันก็อยากให้บรรลุเป้าหมายนั้น คือฉันอยากเรียนสูง ๆ ฉันอยากได้งานดี ๆ ฯลฯ แต่เป้าหมายต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตมนุษย์เราหรือ? แท้จริงแล้วมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยต่างก็อยากทราบถึงความหมายหรือเป้าหมายของการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ซึ่งก็มีคำตอบมากมายหลายอย่าง แต่จนแล้วจนเล่าทุกวันนี้มนุษย์เรายังคงแสวงหาคำตอบอยู่ นั่นแสดงให้เห็นว่าท่ามกลางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานนั้น มนุษย์เรายังไม่พบกับคำตอบที่ชัดเจนหรือคำตอบที่ถูกต้องแน่นอนเลย... ถ้าเช่นนั้นอะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์เล่า?...

ถ้าเราลองสังเกตดูสังคมของมนุษย์ในยุคนี้ เราก็จะพบว่ามีความคิดหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความหมายของการมีชีวิตอยู่ ซึ่งแนวความคิดนี้ก็คือมนุษย์เราเป็นเพียงก้อนเนื้อหรือเซลล์ก้อนหนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ซึ่งถ้าเซลล์ตายเมื่อไหร่ ชีวิตก็จบสิ้นเมื่อนั้น ดังนั้นถ้าเราจะถามถึงเป้าหมายของการมีชีวิตอยู่จากคนที่มีแนวความคิดเช่นนี้ว่า “มนุษย์อยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร?...” คำตอบของพวกเขาก็คือ “มนุษย์เป็นเพียงก้อนเนื้อชิ้นหนึ่งที่เกิดขึ้นในโลก ไม่นานก็ต้องจากโลกนี้ไป ซึ่งตายแล้วจะไปไหน หรือจะไปเกิดใหม่ หรือตายแล้วตายเลยก็ไม่ต้องไปสนใจอะไรมากนัก ดังนั้นให้เราพยายามแสวงหาความสนุกสนานความสำราญให้กับชีวิตให้มากที่สุดทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจก่อนที่จะจากโลกนี้ไป” ซึ่งเวลานี้แนวความคิดนี้ก็กำลังขยายออกไปเรื่อย ๆ และมีอิทธิพลต่อทุกสังคมในโลก อย่างที่เราเรียกกันว่าโลกแห่งการบริโภค หรือวัตถุนิยม ซึ่งเราจะเห็นว่าคนที่ดำเนินชีวิตตามแนวความคิดนี้ เขาคิดว่าเมื่อเกิดมาในโลกก็ต้องดิ้นรน ตื่นมาก็ต้องทำงานต้องทำมาหากิน... แล้วก็แต่งงาน...มีลูก...เลี้ยงลูก...มีหลาน...เลี้ยงหลาน สุดท้ายก็จากโลกนี้ไป บางคนก็พยายามดิ้นรนหาเงินให้ได้มาก ๆ เพื่อจะนำมาแลกกับสิ่งที่เขาต้องการหรือเพื่อที่จะได้มาซึ่งความสนุกสนานในชีวิต พวกเขามีความคิดแค่เพียงว่า ฉันไม่ทำให้ใครเดือดร้อน หรือฉันไม่ได้ทำผิดข้อกฎหมายสังคมอย่างรุนแรงจนถึงขั้นเกิดเป็นคดีก็ถือว่าใช้ได้แล้ว เช่น โกงหนิดหน้อยในการทำการค้าหรือเล่นการพนัน, ล้วงประเวณีอย่างถูกกฎหมายก็ไม่ใช่ไรเพราะใคร ๆ เขาก็ทำกัน... นอกจากนั้นบางคนก็ไม่เพียงแต่จะหาเงินเพื่อมาตอบสนองต่อความต้องการทางร่างกายเท่านั้น พวกเขายังต้องการการยอมรับจากคนอื่น ๆ

อีกด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงพยายามทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่นบางคนก็พยายามทำตัวให้มีฐานะ บ้างก็พยายามแสวงหาอำนาจหรือตำแหน่งสูง ๆ เพื่อให้คนอื่นยกย่อง ซึ่งบางคนก็พยายามทุกวิถีทางที่จะได้สิ่งเหล่านี้ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง...

มีประวัติศาสตร์ที่มาของตัวอักษรจีนที่ประชดประชันเกี่ยวกับแนวความคิดข้างต้นนี้ เพราะเหตุที่นักปรัชญาจีนสังเกตเห็นว่า คนจีนรวมทั้งผู้คนส่วนใหญ่ทั่วโลกต่างมีความเหมือนกันในเรื่องการอยากมีตำแหน่งสูง ๆ อยากมีอำนาจมียศฐาบรรดาศักดิ์ และชอบความร่ำรวยและอยากรวยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นคนจีนในสมัยก่อนมักจะอวยพรกันว่า (เชิง กวน ฟา ฉาย) ซึ่งคำว่า เชิง แปลว่า ขึ้น คำว่า กวน แปลว่า ตำแหน่ง รวมกันแปลว่า “ขอให้ตำแหน่งสูงขึ้นไป” ส่วนคำว่า ฟา แปลว่า ขยาย คำว่า ฉาย แปลว่า ทรัพย์สมบัติ รวมกันแปลว่า “ขอให้ร่ำรวยขึ้นไป” ดังนั้นนักปรัชญาจีนเห็นว่าคนเรานั้นชอบทั้ง กวน ทั้ง ฉาย เขาจึงได้เอาเสียงและตัวอักษรจีนของทั้งสองคำนี้มาประดิษฐ์เป็นตัวอักษรอีกคำหนึ่งก็คือ คำว่า กวน ฉาย ที่แปลว่า “โลภศพ” ซึ่งทำให้เราได้ข้อคิดอย่างหนึ่งว่าสิ่งที่มนุษย์เราแสวงหามาทั้งชีวิตนั้น สุดท้ายก็จบลงที่ “ความตาย” นั่นเอง

แต่เราจะเห็นว่าบางคนก็มีแนวความคิดในมุมมองที่แตกต่างออกไป คนเหล่านี้จะใช้ชีวิตอีกแบบหนึ่งโดยไม่ค่อยได้สนใจในวัตถุ หรืออยู่แบบไม่ต้องการอะไรมากมายแต่จะแสวงหาความสงบสุขทางจิตใจเพียงอย่างเดียว เพื่อหลีกเลี่ยงจากความทุกข์...หรือมีบางคนก็อาจจะอยู่แบบไม่ต้องคิดอะไรมาก พวกเขาคิดว่าเมื่อเกิดมาก็ใช้ชีวิตอยู่ไปเรื่อย ๆ หากินไปวัน ๆ มีก็ได้ ไม่มีก็ได้ ใช้ชีวิตให้มีความสุขแต่ละวันก็พอแล้ว...

ผู้อ่านที่รัก...ไม่ว่าท่านจะดำเนินชีวิตแบบใด หรือมีแนวความคิดแบบไหน แต่ท่านเคยคิดไหมว่า มนุษย์เราอยู่ในโลกนี้มีความหมายอะไร?... เริ่มตั้งแต่ลืมตาออกมาดูโลก แล้วใช้ชีวิตในโลกไม่ก็สิบปี ในที่สุดก็ต้องอำลาจากโลกนี้ไป ชีวิตของมนุษย์เรามีเพียงแค่นี้หรือ?... และชีวิตสิ้นสุดลงแค่ความตายจริงหรือ? แล้วมนุษย์เราอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไรกัน? ดังนั้นถ้าเราอยากจะค้นหาคำตอบที่ว่า อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของการมีชีวิตอยู่ในโลกเราก็ต้องกลับไปดูจุดเริ่มต้นหรือที่มาของสรรพสิ่งในจักรวาลนี้รวมทั้งมนุษย์เรานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่มีพระเจ้าเป็นผู้สร้างซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างทุกสิ่งทีขึ้นมาก็เพื่อมนุษย์ และเป้าหมายของพระองค์ที่ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาก็เพื่อให้มนุษย์ใช้ชีวิตตามวัตถุประสงค์ของพระองค์ นั่นก็คือให้เขามีสัมพันธภาพกับพระองค์เหมือนพ่อกับลูก ซึ่งพระองค์ได้ทรงรักมนุษย์อย่างมากมาย เห็นได้จากการที่พระองค์ทรงสร้างโลกนี้อย่างงดงามและมีสิ่งสารพัดอย่างบริบูรณ์ และพระองค์ก็ปรารถนาที่จะให้มนุษย์เพลิดเพลินและมีความสุขกับการใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้นอกจากนั้นพระองค์ยังทรงประสงค์ให้มนุษย์เราทุกคนมีชีวิตที่ดั่งงามตามพระลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ นั่นจึงเป็นเหตุที่ทำให้มนุษย์ทุกคนมีศีลธรรมที่ดั่งงาม แต่เพราะพระเจ้าทรงให้มนุษย์มีจิตสำนึก

ผิดชอบชั่วดีทั้งยังให้มีอิสระในการตัดสินใจได้เอง ดังนั้นมนุษย์จึงสามารถตัดสินใจเองว่าจะทำดีหรือทำชั่ว แต่พระองค์ก็ปรารถนาที่จะให้มนุษย์เชื่อฟังพระองค์ ไม่ตัดสินใจทำสิ่งที่ผิด ๆ... และในเมื่อพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา มนุษย์จึงต้องให้พระองค์เป็นผู้นำทางชีวิตของเขา เหมือนกับแกะที่ต้องมีผู้เลี้ยงคอยนำทางและคอยอยู่เสมอ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้แล้ว มนุษย์เราก็จะอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุขนี้เป็นเป้าหมายที่พระเจ้าอยากให้เราเป็นเช่นนั้น... แต่แล้วมนุษย์เรากลับปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขาและไม่ยอมให้พระองค์เป็นผู้นำทางชีวิต มนุษย์ตัดสินใจเลือกเดินทางของตัวเอง ดังนั้นเราจึงเป็นเหมือนกับแกะที่หลงทางที่ต่างคนต่างก็ไปตามทางของตนเอง ซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า... “มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา” (สุภาษิต 16:25) เพราะถ้าหากมนุษย์เราไม่ยอมให้พระเจ้าเป็นผู้นำทางแล้ว เขาก็จะไม่สามารถเดินในทางที่ถูกต้องเลย และเมื่อมนุษย์เลือกเดินในทางที่ผิด จึงได้ใช้สติปัญญาของตนเองคิดเป้าหมายของชีวิตขึ้นมา ซึ่งเป้าหมายเหล่านั้นไม่ใช่เป้าหมายที่แท้จริงเลย และไม่เพียงแต่มนุษย์เลือกเดินในทางที่ผิดเท่านั้น แต่มนุษย์เรายังตัดสินใจทำในหลายสิ่งที่ผิดบาปอีกด้วย ซึ่งความบาปนี้แหละที่ทำให้มนุษย์เราต้องพบกับความทุกข์และปัญหา ที่สำคัญก็คือความบาปมันทำให้มนุษย์เราต้องพบกับความตาย... หลายคนคิดว่าเมื่อคนเราจากโลกนี้ไปแล้ว ชีวิตของเขาก็จบลงแค่นั้น แต่จริง ๆ แล้วความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดของชีวิต เพราะว่าหลังจากนั้นจิตวิญญาณของเขายังจะต้องไปอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าเพื่อรับการพิพากษาโทษตามการกระทำของแต่ละคนอีกด้วย บางคนอาจจะมีคำถามว่า “พระเจ้านั้นมีสิทธิ์อะไรมากพิพากษามนุษย์ด้วยล่ะ?” คำตอบก็คือเพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างมนุษย์ขึ้นมา ดังนั้นพระองค์จึงมีสิทธิ์ที่จะพิพากษามนุษย์อย่างแน่นอน แต่แท้จริงแล้วพระองค์ไม่อยากจะทำเช่นนั้นเลย เพราะพระองค์ไม่อยากจะให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงรักนั้นต้องรับการลงโทษในนรก เหมือนกับพ่อแม่ที่ไม่อยากให้ลูกต้องเจ็บปวด แต่เพราะพระองค์ทรงกำหนดไว้ว่า “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) ดังนั้นพระองค์จะทรงถือว่าเป็นความบาปที่มนุษย์ทำนั้นจะไม่มีโทษก็ไม่ได้ และพระองค์ทรงทราบไว้ว่า ถ้าหากพระองค์ไม่ทรงช่วยมนุษย์แล้ว มนุษย์ก็จะไม่มีทางที่จะรอดพ้นจากการพิพากษาได้เลย ดังนั้นพระองค์จึงทรงให้พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มารับสภาพเป็นมนุษย์ในโลกเมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้วพระเยซูคริสต์ทรงยอมถูกตรึงจนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนก็เพื่อเป็นการรับโทษบาปแทนมนุษย์ พระองค์จึงทรงเป็นเหมือนแพะรับบาปของมวลมนุษยชาติ ดังนั้นหากผู้ใดที่สำนึกว่าตนเป็นคนบาปและทูลขอการทรงช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็จะเป็นผู้รับโทษบาปแทนเขาทันทีและเมื่อวันหนึ่งที่เขาต้องจากโลกนี้ไป เขาก็จะไม่ต้องพบกับพิพากษาโทษจากพระเจ้าอีกต่อไป แต่จะได้อยู่บนสวรรค์กับพระเจ้าผู้สร้างของเขาเป็นนิรันดร์...

นับตั้งแต่คิดจนถึงปัจจุบัน มีผู้คนนับหลายพันล้านคนทั่วโลกต่างก็ได้หันกลับมาหาพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์ ซึ่งถ้าหากเราจะถามหาพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ว่า “คุณอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร?” ก็จะได้รับคำตอบว่า “ฉันอยู่ในโลกนี้เพื่อรู้จักและรับความรักของพระเจ้า และใช้ชีวิตตามวัตถุประสงค์ของพระองค์ ฉันรู้ว่าพระองค์ทรงนำและคอยดูแลชีวิตของฉันตลอดเวลา และพระองค์ยังได้ทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่ฉัน เพื่อฉันจะมีกำลังต่อสู้กับความบาปในขณะที่ฉันมีชีวิตอยู่ และวันหนึ่งเมื่อฉันต้องจากโลกนี้ไป ฉันก็มั่นใจว่าฉันจะได้อยู่บนสวรรค์กับพระเจ้าอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดในชีวิตของฉัน”

ผู้อ่านที่รัก... ไม่ว่าท่านจะอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไรก็ตามอยากที่ท่านได้ทราบว่า พระเจ้าทรงรักท่าน และพระองค์ได้ทรงสร้างท่านขึ้นมาอย่างมีเป้าหมาย พระองค์ไม่ปรารถนาที่จะให้ท่านเพียงแค่เกิดมาอยู่ในโลกนี้เพียงชั่วคราว แล้วก็จากไป และในที่สุดก็จะต้องทุกข์ทรมานในนรกเพราะความผิดบาปชั่วฉิบหายนั้น พระองค์ทรงทราบว่าท่านไม่มีกำลังที่จะต่อสู้กับความผิดบาป จึงได้ทรงให้พระเยซูคริสต์มาตายบนไม้กางเขนเพื่อรับโทษความผิดบาปแทนท่านเพื่อท่านจะรอดพ้นจากการลงโทษ แต่จะได้อยู่ในสวรรค์ซึ่งเป็นที่อยู่อันถาวรและดีเลิศ บัดนี้...ท่านมีโอกาที่จะรอดจากบาปแล้ว... กลับมาเถิดครับ... กลับมาหาพระเจ้า ผู้ทรงสร้างท่าน ก่อนที่จะสายเกินไป... ถ้าท่านปรารถนาที่จะได้รับการช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ ก็ขอให้ท่านอธิษฐานทูลต่อพระองค์ดังนี้... “ข้าแต่พระเจ้า... ข้าพระองค์ยอมรับว่าข้าพระองค์ได้หลงไปจากทางของพระองค์ และได้ทำความผิดบาปมากมาย ขอพระองค์ทรงโปรดเมตตา ยกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ขอขอบพระคุณที่พระเยซูคริสต์ทรงรับโทษบาปแทนข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ขอมอบชีวิตให้พระองค์เป็นผู้นำทางตลอดไปขออธิษฐานในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า อามิน”...

ถ้าท่านได้อธิษฐานตามข้างต้นนี้ด้วยความจริงใจแล้ว ขอให้ท่านมั่นใจเถิดว่า พระเจ้าทรงยกโทษความผิดบาปให้ท่านแล้วและพระองค์จะทรงดูแลชีวิตของท่านตลอดไป... ท่านสามารถที่จะติดต่อเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบตัดสินใจ

ใบตัดสินใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน “เป้าหมายที่แก้อธิบยของชีวิต” แล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากเข้าร่วมมีสการพระเจ้าที่คริสตจักร

(โปรดขีดเครื่องหมาย x ใน แล้วส่งใบตัดสินใจไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ชอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

สนใจติดต่อซื้อใบปลิว

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15
 ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.043-228-969 Fax 043-225-861

ผู้เขียน : นิกธ สัทธิจธรยภกรณ www.ccmathai.org e-mail: vdo@thaimail.com